

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind
procedura falimentului băncilor**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.151 din 04.10.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor, inițiatorul urmărind prin dispozițiile normative propuse creșterea rolului Băncii Naționale a României - ca autoritate de supraveghere a sistemului bancar din România - îmbunătățirea cadrului legal privind falimentul bancar, ca măsură cuprinsă în proiectului de acord cu Fondul Monetar Internațional, precum și armonizarea prevederilor existente cu legislația Uniunii Europene privitoare la reorganizarea și falimentul instituțiilor de credit.

Noutatea reglementării constă în instituirea unor prevederi referitoare la dreptul Băncii Naționale a României de a introduce cerere de deschidere a procedurii falimentului chiar și în situația în care nu s-au aplicat măsuri de supraveghere sau administrare specială, preluarea controlului exclusiv de către Banca Națională a

României, printr-un administrator special, pe perioada de la data primirii notificării și până la data preluării băncii în faliment de către lichidator, revocarea drepturilor tuturor structurilor de conducere și control interne pe perioada lichidării, pentru evitarea imixtiunilor conducerii și a acționarilor băncii în procesul lichidării, completarea atribuțiilor lichidatorului și altele.

2. În raport cu procedura de legiferare aleasă, respectiv aceea prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție, este însă necesar ca în Nota de fundamentare să se precizeze explicit în ce constă situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale, potrivit căroră ordonanța de urgență se legitimează pe **necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.**

Din Nota de fundamentare și din ansamblul reglementării propuse **nu rezultă existența “cazului excepțional”**, în sensul definit de Curtea Constituțională, fiind relevat doar caracterul de urgență al proiectului de act normativ, ceea ce este insuficient, deoarece elementele mai sus arătate trebuie întrunite în mod cumulativ.

3. La partea dispozitivă a Art.I, pentru exprimarea normativă a actului normativ de modificare a Legii nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor, în acord cu exigențele de tehnică legislativă, este necesară înlocuirea expresiei "nr.186 din 19 noiembrie 1999", prin "nr.186/1999".

4. La pct.3 privind modificarea art.2 lit.a) considerăm că este necesară definirea expresiei “zile bancare lucrătoare” aceasta nefiind consacrată la nivel de lege. Pe de altă parte sugerăm a se introduce expresia juridică “de la scadență”, în rândul doi înaintea sintagmei “o creanță certă ...”.

5. La pct.6 care modifică art.7 alin.1, apreciem că Fondul de Garantare a Depozitelor nu poate fi lichidator *a priori* și *ex lege*, căci atunci nu mai este necesară desemnarea lui. Totodată ar însemna că revocarea și schimbarea lui, pentru oricare conduită greșită ori neregularități, nu au semnificația cerută de lege. În același timp, creditorii se vor supune lui *a priori*, așa încât orice contestație contra actelor acestuia își pierde sensul. O atare soluție

este inadmisibilă și pentru motivul că Fondul de Garantare a Depozitelor e o instituție oricum **interesată în faliment** (este adesea chiar garant și creditor), astfel că angajatul pe care Fondul îl desemnează pentru a efectua lichidarea este **dependent de el**, iar obiectivitatea lui și respectarea intereselor creditorilor pot fi compromise.

Cu privire la modificarea art.7 alin.1, semnalăm că titlul Ordonanței Guvernului nr.79/1999 este redat incorect.

În același context, sugerăm și eliminarea sintagmei privind numărul și data publicării în Monitorul Oficial al României a acestui act normativ, întrucât se încarcă excesiv textul.

În ceea ce privește norma de derogare, pentru precizia textului, propunem să se menționeze art.3 din Ordonanța Guvernului nr.79/1999, întrucât acesta stabilește persoana lichidatorului în activitatea de reorganizare și lichidare.

Ținând seama de aceste observații, propunem înlocuirea sintagmei "prin derogare de la prevederile contrarii din Ordonanța Guvernului nr.79/1999 privind activitatea practicienilor în reorganizare și lichidare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.421 din 31 august 1992;" prin expresia: "prin derogare de la prevederile art.3 din Ordonanța Guvernului nr.79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, ...".

Referitor la textul propus la articolul 7 alin.3, având în vedere că atât parantezele, cât și abrevierile nu sunt recomandate de normele de tehnică legislativă, sugerăm eliminarea abrevierii "etc." și înlocuirea parantezei prin virgule sau încadrarea textului între liniuțe. Observația referitoare la eliminarea parantezelor este valabilă și pentru lit.j¹ a articolului 10, pct.9, precum și pentru lit.j¹) a art.10 din proiect.

Cu referire la art.7 alin.(4), pentru claritatea exprimării, propunem reformularea textului, astfel:

"(4) Activitatea lichidatorului este remunerată cu 3% din sumele rezultate din operațiunile de lichidare".

6. La pct.9, cu referire la modificarea art.10 lit.f), pentru unitate de formulare, propunem înlocuirea termenului "deschiderii" cu "începerii".

La lit.h), apreciem că norma este neconstituțională, încălcând prevederile art.48 și 49 din Constituție. Astfel, eliminarea posibilității introducerii unei acțiuni în justiție duce la eliminarea răspunderii lichidatorului. De asemenea, art.49 din Constituție permite restrângerea unor drepturi numai prin lege și numai dacă se impune pentru anumite cazuri strict determinate. Restrângerea nu poate atinge existența dreptului. Or, în norma propusă, dreptul la acțiune este eliminat. În ceea ce privește ultima frază a normei, o considerăm inadecvată, deoarece prevederile care cârmuiesc regimul raporturilor juridice de drept internațional privat sunt reglementate prin Legea nr.105/1992 în Capitolul V - Bunurile, Secțiunile I-III. Propunem eliminarea acestei fraze.

La lit.l), propunem schimbarea numerotării prin cifre arabe deoarece ea corespunde unor alineate, precum și marcarea distincțiilor prin linii. Totodată, în textul marcat cu cifra 1), începând cu rândul 6 s-au introdus noțiuni interpretabile, precum "calitatea pasivelor" (probabil este vorba de mărimea pasivelor), "o primă negociată" (sumă în plus față de remunerația de 3% din sumele rezultate din operațiunile de lichidare, indicată la art. 7), exigibilă în momentul transferului proprietății, **deci nu la finalul operațiilor** de lichidare. Semnalăm și faptul că nu se întrevide rațiunea de a se plăti și o primă (posibil cumulată) în raport de aceeași noțiune și anume "calitatea pasivelor asumate și termenul opțiunii". În plus, ultima frază, începând din rândul 11, este elaborată insuficient din punct de vedere juridic, neputându-se vorbi de o "returnare" către lichidator, ci de o anulare parțială sau totală a tranzacției, cu consecințe directe și în ceea ce privește retrocedarea primei primite de lichidator.

7. La pct.13 de modificare a art.18 alin.2, menționăm că redarea corectă a Legii nr.58/1998 este: "Legea bancară nr.58/1998" și de aceea propunem să se realizeze corectura necesară.

8. La pct.15 care modifică art.20 alin.(3) fraza finală, începând cu expresia "Aceste garanții pot", dispoziția nu concretizează momentul juridic când se transferă dreptul de dispoziție asupra garanțiilor constituite anterior, arătate în cuprinsul aceluiași alineat. Este adevărat că în alineatul următor se vorbește de momentul acceptării unor instrucțiuni de plată, dar aceasta nu justifică prin

redactarea propusă și exercitarea în orice condiții a dreptului de sesizare privind acele garanții.

9. La pct.16, precizăm că marcarea textului sub forma "20*3" nu este consacrată în planul tehnicii legislative și nu corespunde modului de marcarea a textului în actul normativ, urmând să fie înlocuită prin "20³".

Această remarcă este valabilă și pentru situația de la pct.18, unde se va scrie "21¹" în loc de "21*1", precum și pentru Art.II.

10. La pct.17 de modificare a articolului 21, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, expresia "art.100(2)" trebuie înlocuită cu "art.100 alin.(2)".

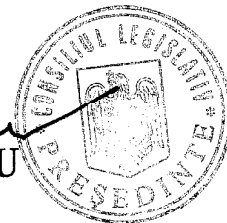
11. Dispoziția de la Art.IV privind republicarea Legii nr.83/1998 nu este redactată în forma consacrată, specifică acestei situații și nu enunță titlul acestui act normativ, și nici numărul și data Monitorului Oficial în care acesta a fost publicat.

Totodată, ținând seama că art.13 din Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, stabilește modalitatea de republicare a actelor normative, nu mai este necesară menționarea locului unde se va realiza republicarea legii supuse intervenției legislative.

În considerarea observațiilor de mai sus, propunem reformularea Art.IV, astfel:

"Art.IV. - Legea nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.159 din 22 aprilie 1998, cu modificările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica după aprobarea acesteia prin lege de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare."

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1053/8.10.2001.